

33 Cur breues deambulationes laboriosiores sunt? An quod crebro subsistimus, neque æquabilis incessu mouemur, cum flectimus, quod certè laboriosum est.

34 Cur in Sole cùm stamus, amplius recalescimus, quām cum mouemur, cùm tamē motus omnis vim calfactoriam habeat? An non omne mouendi genos calfacit, sed est etiam quod refrigeret. Quod etiam in ollis feruentibus patet, quoties eas afflamus, aut versamus. An quia cùm stamus, calor permanecit: autem, cùm permaneat, amplius calfacit, quām cùm mouetur. Corpus etenim nostrum vaporum defeundam mittit assidue tepidum, qui proximum aërem tepeficit: quemadmo dum initio. Cūm igitur quietius, aëris nos circumfundens, calidus ob prædictam causam redditur. At cùm mouemur, flatus excitatur, qui refrigerare nos potest, flatus enim quisq. frigidus est. 35 Quam ob causam qui equo currant, quò contentius cursum arripit equus, eo magis lacrymas mittunt: & qui pedibus, eo magis, quò intenderint vheinentius? Vtrum quoniam aëris occursans frigidus est: frigus enim lacrymas mouet, quippe quòd contrahendo, condensandoque carnem, humorem exprimat. An potius conrā, calor enim sudorem elicit: lachryma autem sudor quidam est. Quapropter à concalfatione vtunque mouetur, & sudor & lachryma, salsaque pariter ambo sentiuntur: calorem autem efficere motus potest. An propter aëris istum. Quomodo enim flatus aduersi oculos perturbant, ita etiam aer, qui se obiectat. Quo igitur quis contentius equum agitat, aut ipse currit, eo magis istu quodam molli obuerberat, & ferit: quo sit, vt se lachryma promant, scilicet meatibus oculorum relaxatis appulsi eiusmodi. Omnis etenim ictus, vim aut secandi habet, aut collidendi, & contundendi. 36 Cur æstiuis lassitudinibus balneo, hybernis vñctione mederi cōueniat? An hybernis vñctio datur propter horrores, mutationesque vrgentes: per calorem enim laxandum est, qui membra tenuescere faciat: oleum vero calidum est. At in æstate humefaciendum censemur, quoniam tempus id siccum est, nec metus interpellit horroris, eo quòd status temporis ad reporem ingenuæ vergit: hinc etiam cibus parcus, potio liberalis per æstatiem admittitur, ille magis, haec omnino. Potioni nancque per æstatiem ob temporum siccitatem indulgendam extitit: pars non ià vero cibi communis temporum omnium est, sed magis æstati cōuenit, ne ob habitum

A λε διὰ τί κοπόδεις οἱ βερυχῖς τῷ μὲν πάταν, η ὅπ πολάκις σωβατεῖται, καὶ οὐχ ὄμολας κανοῦσι τοῖς ταῖς καρπαῖς τὸ τοιοῦτο, κοπόδεις. Λε διὰ τί ἐστινότες ταῖς ἀλιέρι μελλοῦσι θερμαγονταῖς, η κανούσιντος. η ταῦτα τὸ μέτασεις θερματικῆς σύντος; η οὐ πάτακινοις θερμάνει, ἀλλὰ ταῖς φύξεις οἷοι καὶ ὅτι ταῖς καρπαῖς ταῖς ἀνηψιδίαις φυσάντων καὶ κανοῦσι τοῖς συμβαίνει. εἰσὶν ἐστιν τὸ μέρος περιφέρει τὸ θερμόν, τοῖς συμβούσι μὲν μέλλον θερμάνει η κανούσιντος (αὐτὸς γὰρ τὸ σώμα ἔστιν μήδις ἀτιμέση πινάκη χλευχῆς αἴσιστην αὐθέατην, η θερμάνει τὸν ἐγγὺς δέσποι, ἀλλαρ δελός παρόν) πρεμοιστῶν μὴ μήδις, θερμός γένεται ὁ πατέρων ήμας αὖτ', διὰ τὰ εἰρηνά· κανούσιντον δέ, πρεμοιστῶνται, οὐ καταφύγει ήμας. πᾶν γὰρ πνεῦμα, φυγέον έσται. λε διὰ τί οἱ δέδη τῷ πιπώνων ὀχυρόθεν, ὅστις εἰς Σάπτον διῆ ὁ ἵππος, ποσούτῳ μέλλον μελέρυστο τὰ ὄμητα: ηγοὶ οἱ πηζοὶ, δόστι μελάνιον τρέχωσι; πάτερ γὰρ διὰ τὸ Φυχὸν ἐστὶ τὸν ποσούτοντα αἴσχος: τὸ γὰρ Φύχος μελέρυει ποιεῖ. συσέληνος γὰρ καὶ πυκνοῦ την σπέρκην, εἰκασται περ τὸ ιὔρον. η διὰ τοιωτάν: τὸ γὰρ θερμόν ποτε ιδρύεται: τὸ δὲ δελόνυ, ιδρύει τὸ δελόνυ, διὸ καὶ μένονται ἕπον θερματιαί ἀμφοτελεῖαι, καὶ στέλνουσι έπειν ὄμοισας. η δεκάνηντος θερμότητα ποιεῖ. η διὰ την ἕπον τὸ δέσποι πληγῶν: οὐ γὰρ οἱ αἴσιοι πατέρωντον οἱ εἴσιν πιπών τα ὄμητα, οὐτοὶ καὶ ὁ αὖτ' ὁ πατέρων πιπών, ὅστις εἰς Σάπτον ἐλαύνῃ ή ἀπό τος τέχνης, ποσούτῳ μέλλον ποτε πληγῶν μελακνῶν, διὰ λίγηνται μελέρυει, αραιούμενος οὐδὲ τὸ ὀφθαλμόν πόσχον ἔπει τῆς πληγῆς. πᾶσα γὰρ πληγὴ, θεραπεικὸν έσται η θλαστικόν. λε διὰ τί δέδη τὸ θερευότις κόποις λουτεῖδιάδη, έπει δὲ καρπεύοντος αἰλείμψατο; τούτοις μὴ, διὰ ταῖς φείκεσι καὶ ταῖς γανούσιας μεταβολαῖς, θερμός οὐ δέ λύεται, οὐ ποτεστὸς αἰλείμψεως (τὸ δὲ ἔλαγον θερμόν) οὐ δέ πολ θέρει καρπούσιντος η γὰρ ἔλαγχος, καὶ οὐ γένονται φείκεσι διὰ την ἀλέαν. διατροπία δὲ καὶ κανούσιντος θέρευε, τὸ μέρι, ὄλως· τὸ δὲ, μέλλον. ὁ μὲν πότος, θέρευε ὄλως, διὰ την ἔλαγχοντα: η δὲ ὀλετροπία, κανοῦμερος, μέλλον δὲ δέσποις. εἰς θερμαγονταῖς τῷ μέλλον